

Sytuacja uchodźców północnokoreańskich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie sytuacji północnokoreańskich uchodźców (2012/2655(RPS))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Korei Północnej (Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej – KRLD), w szczególności rezolucję przyjętą w dniu 8 lipca 2010 r.¹,
 - uwzględniając szczyt UE-Chiny w dniu 14 lutego 2012 r. oraz 29. dialog UE-Chiny dotyczący praw człowieka, który odbył się w Madrycie w dniu 29 czerwca 2010 r. i w trakcie którego omawiano kwestię uchodźców północnokoreańskich,
 - uwzględniając sprawozdanie w sprawie KRLD przedstawione na 6. posiedzeniu grupy roboczej ds. uniwersalnego mechanizmu oceny okresowej Rady Praw Człowieka ONZ (30 listopada-11 grudnia 2009 r.),
 - uwzględniając sprawozdanie przedstawione w dniu 21 lutego 2011 r. przez specjalnego sprawozdawcę ds. sytuacji praw człowieka w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, w którym wyrażono obawy z powodu faktu, że „do tej pory Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna nie podjęła żadnych zobowiązań do wdrożenia zaleceń i konkluzji powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka”,
 - uwzględniając rezolucję A/HRC/19/L.29 przyjętą jednogłośnie przez Radę Praw Człowieka ONZ w dniu 19 marca 2012 r., w której wyrażono bardzo poważne obawy z powodu trwających poważnych, licznych i regularnych naruszeń praw człowieka w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, oraz rezolucję A/RES/66/174 Zgromadzenia Ogólnego ONZ przyjętą w dniu 29 marca 2012 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie z maja 2012 r. południowokoreańskiej Narodowej Komisji Praw Człowieka w sprawie naruszeń praw człowieka w Korei Północnej, w oparciu o około 800 rozmów przeprowadzonych z uchodźcami, w tym kilkuset uciekinierami, którzy przeżyli obozy koncentracyjne,
 - uwzględniając dekret ministerstwa bezpieczeństwa publicznego KRLD uznający ucieczkę za zbrodnię „zdrady narodu”,
 - uwzględniając oświadczenie władz KRLD z grudnia 2011 r., w którym zasygnalizowały one zamiar „unicestwienia” rodziny aż do trzech pokoleń, jeśli członek tej rodziny uciekł z kraju w trakcie 100-dniowego okresu żałoby po śmierci Kim Dzong-Ila,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że we wspomnianej rezolucji Rada Praw Człowieka ONZ wyraziła ubolewanie z powodu poważnych, powszechnych i regularnych naruszeń praw człowieka

¹ Dz.U. C 351E z 2.12.2011, s. 132.

w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, w szczególności torturowania więźniów politycznych i repatriowanych obywateli KRLD oraz umieszczania ich w obozach pracy; mając na uwadze, że władze tego państwa regularnie wykonują i umożliwiają pozasądowe egzekucje, dokonują arbitralnych aresztowań oraz odpowiadają za zniknięcia obywateli;

- B. mając na uwadze, że duża część ludności głoduje, oraz mając na uwadze, że we wrześniu 2009 r. Światowy Program Żywności poinformował, iż kobiety i dzieci w Korei Północnej cierpią na niedożywienie;
- C. mając na uwadze, że szacuje się, iż w bezpośrednim wyniku polityki prowadzonej przez rząd KRLD oraz mimo istniejących zagrożeń na przestrzeni lat ze swojego kraju uciekło blisko 400 000 obywateli północnokoreańskich, a wielu z nich żyje w sąsiednich Chinach, mając status „nielegalnych migrantów”;
- D. mając na uwadze, że większość uchodźców z KRLD nie ma zamiaru pozostać w Chinach, muszą oni jednak przejść przez ten kraj w celu przedostania się do Korei Południowej lub innych państw świata;
- E. mając na uwadze, że na mocy umowy o repatriacji zawartej z Koreą Północną w 1986 r. Chiny uniemożliwiają północnokoreańskim obywatelom dostęp do procedur azylowych UNHCR, naruszając konwencję ONZ w sprawie uchodźców z 1951 r. oraz protokół z 1967 r. do niej, których Chińska Republika Ludowa (ChRL) jest stroną; mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami organizacji pozarządowych ChRL dokonuje aresztowań i przymusowych deportacji do KRLD blisko 5000 północnokoreańskich uchodźców rocznie;
- F. mając na uwadze, że większość północnokoreańskich uchodźców w Chinach stanowią kobiety, z których wiele staje się ofiarami handlu ludźmi, zniewolenia seksualnego i przymusowych małżeństw, mając też na uwadze, że dzieci poczęte w wyniku tych wykroczeń są uważane w Chinach za bezpaństwowców i są porzucane lub pozostawiane takiemu samemu losowi, jak ich matki;
- G. mając na uwadze, że w dniu 29 marca 2012 r. Kim Young Hwan oraz trzej inni działacze zlokalizowanej w Seulu sieci na rzecz demokracji i praw człowieka w Korei Północnej (Network for North Korean Democracy and Human Rights) zostali aresztowani w chińskim mieście Dalian (prowincja Liaoning) i postawiono im zarzut „stanowienia zagrożenia dla bezpieczeństwa narodowego Chin” na podstawie doniesień o próbach pomocy północnokoreańskim zbiegom;
- H. mając na uwadze, że według doniesień naocznych świadków uchodźcy, którzy pod przymusem wracają do Korei Północnej, stają się regularnie ofiarami tortur, pozbawienia wolności w obozach koncentracyjnych, a nawet egzekucji, ciężarne kobiety są zmuszane do aborcji, a dzieciom chińskich ojców zagraża śmierć; mając na uwadze, że w wyniku orzekania winy zbiorowej do więzienia trafiają całe rodziny, w tym dzieci i dziadkowie;
- I. mając na uwadze, że zdjęcia satelitarne i różne doniesienia zbiegów północnokoreańskich potwierdzają zarzuty, iż w KRLD działa co najmniej sześć obozów koncentracyjnych i liczne obozy „reedukacji”, w których przebywa prawdopodobnie blisko 200 000 więźniów, w większości politycznych;

1. ponawia swój apel do KRLD o położenie kresu trwającym poważnym, powszechnym i regularnym naruszeniom praw człowieka prowadzonym wobec własnych obywateli, co sprawia, że ludność Korei Północnej ucieka z kraju;
2. wzywa władze KRLD do zastosowania się do zaleceń sprawozdania grupy roboczej ds. uniwersalnego mechanizmu oceny okresowej Rady Praw Człowieka i w pierwszej kolejności do zezwolenia na przeprowadzenie kontroli wszelkiego rodzaju więzień przez niezależnych ekspertów międzynarodowych;
3. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia bardziej systematycznego podejścia do zorganizowania europejskiej i międzynarodowej ochrony obywateli północnokoreańskich uciekających ze swojego kraju oraz zwraca się do Komisji, aby w dalszym ciągu wspierała organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które pomagają uchodźcom północnokoreańskim;
4. uważa za wielce godne ubolewania, że w przypadku Kim Young Hwana i innych działaczy władze chińskie po raz pierwszy postawiły, według doniesień, zarzut „zagrożenia bezpieczeństwu państwowemu”, czego skutkiem może być kara śmierci; wzywa chińskie władze, aby zagwarantowały władzom południowokoreańskim i przedstawicielom prawnym czterech zatrzymanych działaczy pełen dostęp konsularny oraz aby doprowadziły do ich szybkiego uwolnienia;
5. wzywa ChRL do honorowania swoich zobowiązań na mocy prawa międzynarodowego, w szczególności Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokołu do niej z 1967 r., a także Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r., oraz do zaprzestania deportacji obywateli północnokoreańskich z powrotem do KRLD, ponieważ powracający i ich rodziny są szczególnie narażeni na prześladowanie, a nawet egzekucję;
6. wzywa w związku z tym ChRL, aby położyła kres umowie z Koreą Północną z 1986 r. w sprawie repatriacji uchodźców, i przyjmuje z zadowoleniem ostatnie doniesienia, że zamiarem Chin może być zmiana kierunku polityki; przypomina, że obywatele północnokoreańskich uznaje się za pełnoprawnych obywateli Republiki Korei, i wzywa ChRL do zagwarantowania im bezpiecznego przejazdu do Korei Południowej lub innych krajów trzecich;
7. apeluje do chińskich władz, aby traktowały północnokoreańskich uciekinierów jako uchodźców „sur place”, wydały zgodę na dostęp UNHCR do uchodźców z Korei Północnej, tak aby określić ich status i pomóc w ich bezpiecznym przesiedleniu, aby uwolniły wszystkich obecnie przetrzymywanych uchodźców, aby nie uznawały za przestępców osób, które próbują pomagać uchodźcom z pobudek humanitarnych, i aby przyznały kobietom z Korei Północnej, których małżonkowie są obywatelami Chin, status rezydenta;
8. wzywa także ChRL do zaprzestania współpracy z północnokoreańskimi agentami służb bezpieczeństwa w tropieniu uchodźców z Korei Północnej w celu ich aresztowania; wzywa natomiast ChRL, aby zezwoliła organizacjom pozarządowym i charytatywnym na dostęp humanitarny do północnokoreańskich uchodźców i osób ubiegających się o azyl w Chinach, w tym na dostawy żywności, opiekę medyczną, edukację oraz usługi prawne i inne;
9. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel oraz Komisję do podnoszenia kwestii praw człowieka w KRLD i sytuacji północnokoreańskich uchodźców w ChRL

podczas wszystkich rozmów UE-Chiny na wysokim szczeblu oraz w ramach dialogu UE-Chiny dotyczącego praw człowieka;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, państwom członkowskim, Radzie, Komisji, rządowi Republiki Korei, rządowi Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej oraz rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, wysokiemu komisarzowi Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw uchodźców, wysokiej komisarz Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka, specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.